הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושי רבי עקיבא איגר · ספר זמנים

חידושי רבי עקיבא איגר על משנה תורה, הלכות שבת

רבי עקיבא איגר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושי רבי עקיבא איגר על משנה תורה, הלכות שבת

רבי עקיבא איגר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושי-רבי-עקיבא-איגר-על-משנה-תורה-הלכות-שבת/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ה 4
הלכה טז 4
פרק ב 5
הלכה טז 5
פרק ג 5
הלכה ב 5
הלכה יא 5
הלכה יג 5

פרק א

הלכה ה

במל"מ ד"ה דברים בסוף דבריו אף שאינו מכוין (נעה"ג) אינו יודע מה קושי' דהא ס"ל לתוס' בחד צד דאפילו במתכון מותר משום כלאחר יד אף דפשיטא דכל כלאחר יד אסור מדרבנן ע"כ דהתם משום תיקון השחיטה שלא יתקלקל מתירים כלאחר יד וכמ"ש תוס' שם להדיא ה"נ י"ל למה דס"ל דמותר דוקא באינו מתכוין היינו ג"כ רק מה"ט דהקילו בתיקון שחיטתו שלא יתקלקל אבל בעלמא גם כלאחר יד ואינו מתכווין אסור. וזהו שכתב תוס' שם וראי' לדברים מפ"ק דכתובות היינו דמצינו דבתרתי למעליותא בדשא"מ ומקלקל שרי ה"נ י"ל דבשא"מ וכלאחר יד דשרי וע"ז כתב ולא דמי לגרירה דאף דמקלקל הוא אסור ויקשה משם על ההיא פ"ק דכתובות ותירצו דבמקום מצוה עדיף וא"כ ממילא ניחא ג"כ לחלק בין ההיא דבכורות להההיא דחופר גומא דמשום תיקון השחיטה שרינן יותר. ואח"כ כתב א"נ דבגרירה היא בענין דאינו מקלקל והיינו די"ל דאין חילוק בין מצוה לדעלמא דגם בעלמא דשא"מ ומקלקל מותר ורק בגרירה לא הוי מקלקל ולפ"ז צריכין לחלק דדשא"מ ומקלקל עדיף יותר מן דשא"מ וכלאחר יד וההיא דבכורות צ"ל ג"כ דמשום תיקון שחיטה דאף דלא ס"ל לחלק דבמקום מצוה עדיף מ"מ נתקיים החילוק דתיקון שחיטה עדיף ומ"מ הראיה מכתובות עולה יפה דמצינו עכ"פ דאיכא מעליותא היכא דאיכא צירוף לדבר שא"מ עוד צד היתר דהיינו מקלקל מש"ה י"ל נמי הכי דאיכא מעליותא היכי דאיכא לדבר שא"מ צד היתר דכלאחר יד דמותר משום תיקון שחיטה ודו"ק.

הלכה טז

ברמב"ם בסוף ד"ק שם **והשני מסייע הוא וכו'** (נעה"ג) ונלע"ד דהו"ה באם הוציאו י' בנ"א דבר שכל אחד מהם אינו יכול להוציאו לבדו אבל שנים מהם יכולים להוציאו בזה כולם פטורים שלגבי כל א' אמרינן כיון דמבלעדו הי' האחרים יכולים להוציאו הוי כמו זה יכול וזה אינו יכול, וכנלע"ד מתוך הסוגיא דמדמי לד' טליות תחת רגלי הבהמה וכו'. והנה בב' ועשו שנים מלאכה זה יכול וזה יכול יש להסתפק אם פטורים ממלקות או דרק לענין קרבן דילפינן מקרא דבעשותה אבל לענין מלקות שניהם חייבים וע' בדברי רבינו פ"ט מהלכות כלאים ומ"ש שם על הגליון בשם מהר"ם די בוטון.

פרק ב

הלכה טז

במ"מ ד"ה נתכוין להעלות דגים וכו' י"ל דהלכה כרבא וכו' (נעה"ג) עמ"ש בגליון לקמן פי"ח הכ"ד מהלכה זו ועי' בכ"מ פ"א ה"ז מהלכות מילה.

פרק ג

הלכה ב

בלח"מ ד"ה וטוענין וכו' ויש לתמוה בדברי הרב המגיד (נעה"ג) עיין בתשובת חכם צבי ס' ז'.

הלכה יא

בלח"מ ד"ה אסור להכניס וכו' אז בעינן שיהי' ע"ג אש (נעה"ג) וכ"כ המהרש"א בדעת התוס'.

הלכה יג

ברמב"ם שאם יחתה בגחלים יתחרך הבשר וכו' (נעה"ג) וק"ל הא אמרינן בסוגיין אמר רבינא האי קרא חיי' שפיר דמי כיון דקשה לי' זיקא כבשרא דגדי' דמי. והא בשרא דגדי' לאו מטעם ק' זיקא אתינן עלה אלא מטעם שיתחרך הבשר. ורק בקרא ל"ש כן ובעי' שריק הו"ל למנקט כבשרא דתורא דמי ולתוס' ניחא עיי"ש. וצ"ע.